

Sygn. akt **II Cz 1833/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 22 października 2014 r. w S.

sprawy z powództwa (...) (...) w S.

przeciwko D. W., M. W., E. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia D. W. i M. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt XVI Nc 7326/06

oddala zażalenie.

Sygn. akt **II Cz 1833/14**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. S.-P. i Zachód w S. odrzucił sprzeciw pozwanej M. W. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy w Szczecinie w dniu 10 października 2006 r.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, iż w dniu 10 października 2006 r. Sąd Rejonowy w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Pozwana M. W. w dniu 30 czerwca 2011 r. wniosła do Sądu pismo, które - zważywszy jego treść - należało uznać sprzeciw pozwanej od powyższego nakazu zapłaty. Zarządzeniem z dnia 11 lipca 2013 r. wezwano M. W. do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu poprzez złożenie go wraz z odpisem na formularzu urzędowym SP - w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia sprzeciwu i w powyższym celu przesłano pozwanej kopię złożonego pisma i pouczono o treści art. 130¹ § 2 k.p.c. Odpis powyższego zarządzenia został doręczony pozwanej w dniu 22 lipca 2013 r., a wskazany w nim termin upłynął bezskutecznie - pozwana nie uzupełniła braków formalnych wniesionego sprzeciwu. Sąd mając na uwadze art. 130¹ § 1¹ k.p.c., art. 503 § 2 k.p.c. wskazał, iż niezastosowanie się przez stronę w wyznaczonym terminie do wezwania o złożenie pisma na urzędowym formularzu powoduje obligatoryjne odrzucenie tegoż pisma. Sąd mając na względzie, iż M. W. nie zastosowała się do wezwania i nie złożyła sprzeciwu na urzędowym formularzu SP wraz z odpisem, wskazał iż obowiązany był na podstawie art. 130¹ § 2 k.p.c. sprzeciw odrzucić.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła D. W. i M. W.. Skarżące wniosły o umorzenie sprawy ponieważ należność z nakazu zapłaty została spłacona. Ponadto skarżące wniosły o zwrócenie się do Bank (...) S.A. (...) S. o dowód, że przelew w wysokości 12.164,31 zł został dokonany przez nich i te pieniądze wpłynęły na konto bankowe (...) (...) w S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie D. W. i M. W. jest niezasadne.

Sąd Okręgowy wskazuje, iż przepis art. 503 § 1 k.p.c. stanowi, że pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. W myśl § 2 tego przepisu jeżeli pozew wniesiono na urzędowym formularzu, wniesienie sprzeciwu wymaga również zachowania tej formy. Ponadto pismo zawierające sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym powinno odpowiadać także wymogom formalnym przewidzianym dla każdego pisma procesowego (zob. art. 126–128 k.p.c.). Zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Zgodnie z art. 130¹ § 1¹ k.p.c. jeżeli pismo procesowe, które powinno być wniesione na urzędowym formularzu, nie zostało wniesione na takim formularzu lub nie może otrzymać prawidłowego biegu na skutek niezachowania innych warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym, przesyłając złożone pismo. Wezwanie powinno wskazywać wszystkie braki pisma oraz zawierać pouczenie o treści § 2. Dalej § 2 tego przepisu stanowi, że w razie bezskutecznego upływu terminu lub ponownego złożenia pisma dotkniętego brakami przewodniczący zarządza zwrot pisma. Sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu zapłaty sąd odrzuca. Ponadto przewodniczący, wzywając do uzupełnienia lub poprawienia pisma procesowego, musi m.in. dokładnie oznaczyć braki formalne i sposób ich usunięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia(...))

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, iż uznane przez Sąd Rejonowy pismo M. W. z dnia 28 czerwca 2011 r. za sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w dniu 10 października 2006 r. przez Sąd Rejonowy w Szczecinie (k. 36-37) – ani nie zostało wniesione na urzędowym formularzu, ani też nie mogło otrzymać prawidłowego biegu na skutek niezachowania warunku formalnego w postaci dołączenia odpisów sprzeciwu na urzędowym formularzu.

Zarządzeniem z dnia 11 lipca 2013 r. dokładnie oznaczono wymienione braki i sposób ich usunięcia, a także oznaczono sankcję za niewykonanie tego zobowiązania w postaci odrzucenia sprzeciwu, co też odzwierciedla skierowane do M. W. wezwanie. Z kolei wezwanie zostało doręczone M. W. w dniu 22 lipca 2013 r. (k. 438), a wraz z nim przesłano kopię jej pisma z dnia 28 czerwca 2011 r. Jednakże pozwana nie usunęła w terminie wymienionych w wezwaniu braków sprzeciwu. Zresztą skarżące nie kwestionują powyższych okoliczności.

W tym stanie rzeczy zaistniała podstawa do odrzucenia wniesionego przez M. W. sprzeciwu. Przy tym należy zauważyć, iż ze sformułowania zawartego w treści art. 130¹ § 2 k.p.c. „sprzeciw od nakazu zapłaty sąd odrzuca” wynika, że Sąd I instancji nie miał możliwości jakiegokolwiek innego działania poza obowiązkiem zastosowania się do tak sformułowanego przez ustawodawcę nakazu. Dla porządku Sąd Odwoławczy zaznacza, iż podnoszone w zażaleniu argumenty nie mają żadnego wpływu na prawidłowość procedowania w przedmiocie skuteczności wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Wobec powyższego zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy słusznie odrzucił sprzeciw pozwanej M. W.. Dlatego też przyjmując nawet, iż pozwana D. W. miała interes prawny w zaskarżeniu przedmiotowego postanowienia nie było podstaw do wzruszenia tego orzeczenia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)(...)

(...)